

§ 10.

Af Gaardens Taxationssum, beregnet som i § 9 foreffrevet, tilsvares Kjøberen først det fem og tyvedobbelte Beløb af samtlige Ydelsler, der aarligen paahvilede Gaarden ifølge Fæstebrevet eller Forpagtningscontracten. Sæden beregnes til Penge efter Gjennemsnittet af de sidste 24 Aars Capitelstarter, de tvende højeste og de tvende laveste Aar fradragne, og den aarlige Værdi af de øvrige Ydelsler bestemmes ved Taxation.

Haves Gaarden i Fæste, skal det, der bliver tilbage af Taxationssummen, tilsvares med et saa stort Beløb, som med Rente og Rentens Rente (til 4 pCt. aarlig) vilde give denne tilbageblivende Deel fra den Tid, Kjøbesummen begynder at forrentes, indtil Udløbet af Fæsterens eller den fæstebesiddende Enkes Levettid, beregnet efter de nærværende Lov vedføjede Tabeller. Dog bliver herved at iagttage, at, saafremt Fæsteren er gift, og Levettiden, beregnet efter Hustruens Alder, vilde give et fordeeligtere Resultat for Fæstebesiddelsens Varighed, end naar den beregnes efter hans egen Alder, da lægges den Middeltid til Grund, som udkommer, naar Hensyn tages haade til Mandens og Konens formodede Levettid efter Tabellen. For at imidlertid Hustruens Alder saaledes skal kunne medtages i Beregningen, maa Egtteskabet være indgaaet før denne Lovs Kundgjørelse.

Haves Gaarden i Forpagtning efter Frd. 15de Juni 1792 paa et bestemt Tidrum, lægges dette ligesvem til Grund ved Beregningen af det Beløb, hvormed det, der bliver tilbage af Taxationssummen, skal tilsvares.

§ 11.

Skulde Godseieren antage, at der ved Afstaaelsen af noget til Fæstegaarden hørende Grundstykke paa Grund af dettes Beliggended eller andre saadanne Forhold vilde paaføres ham et særegent Tab, kan han herom fremsætte sin Paastand for Taxationscommissionen, som ved Mægling imellem Parterne bør søge at tilvejebringe en mindelig Udjevning af dette Punkt, og, dersom en saadan ikke kan opnaaes, ved Kjendelse afgjøre, hvorvidt saadanne enkelte mindre Dele bør affondres fra Fæstegaarden og forbeholdes Jorddrothen, imod en forholds- mæssig Afgang i den efter § 9 bestemte Kjøbesum. I Tilfælde af en saadan Trasskillelse er dog Brugeren, i Mangel af anden Overenskomst herom, berettiget til at beholde det afsondrede Grundstykke til Benyttelse paa samme Maade som hidtil, saalænge han eller hans Enke beholder Gaarden, imod at han derfor vedbliver at svare en forholds- mæssig Deel af de hidtilværende aarlige Afgifter.

§ 12.

De Bevillinger til ved Fæsteledighed at inddrage Fæstejord, som maatte være med- deelte forinden nærværende Lovs Kundgjørelse, beholde i Almindelighed deres Retskraft, unan- seet Bestemmelserne i denne Lov. Dog har Godseieren, saafremt en saadan Bevilling ikke lyder paa eet eller flere bestemte Fæstesteder, men paa Fæstejord i Almindelighed, førend denne Lov kommer til Anvendelse, bestemt at opgive for Indenrigsministeren, hvilke Jorder han vil have den anvendt paa, da han ellers ikke kan benytte samme.

Efterlade de nuværende Fæstere af disse Gaarde sit Livsarvinger eller Svigerbørn, da bliver der af Kongerigets Finantseklasse at udbetale til disse det Beløb, som ifølge § 9 skulde have været fradraget Stedernes virkelige Værdi som fri Eiendom i Handel og Wandel, dersom Fæsterne kunde have forlangt Stederne overdragne til Eiendommen efter denne Lov. Dette Beløb bestemmes ved Taxationer, der i det Hele foretages saaledes, som i det Føl- gende bestemmes for Taxationerne af de Gaarde, der i Medhold af nærværende Lov forlanges til Eiendom af Fæsterne, alene med den Undtagelse, at Kongerigets Finantsebestyrelse træder istedetfor Godseieren.